

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 182

De toekomstige straf

Dat er een straf zal zijn in de toekomst voor de niet-vergeven zonden die in dit leven zijn begaan, is een waarheid die nadrukkelijk in de Heilige Schrift wordt verkondigd. Ontkenning hiervan is eenvoudigweg ontkenning van de waarheid die in Gods Woord staat en daarom kan, onder hen die de Bijbel als de door God gegeven openbaring aanvaarden, daarover geen verschil van mening bestaan. Over de aard van de toekomstige straf en de duur daarvan bestaan evenwel zeer uiteenlopende opvattingen en deze zaken moeten worden onderzocht met de eerlijke bedoeling om te ontdekken wat het Woord van God daarover te zeggen heeft. We zijn het God schuldig, gelet op al die geweldige hulpmiddelen die we hebben voor het Bijbels onderzoek, om een eerlijk onderzoek te doen naar alle feiten die te maken hebben met de toekomstige straf. Dat had al veel en veel eerder moeten gebeuren.

John Stuart Mill, de beroemde Engelse filosoof, maakte eens de opmerking dat elk ander bezwaar tegen het Christendom in het niet verdwijnt in vergelijking met het dogma van de eindeloze pijniging. Deze uitspraak heeft hij gedaan in de tijd dat de meeste belijdende Christenen principieel geloofden in wat 'de hel' wordt genoemd (die moest wel bestaan) en zich verkneuterden als zij over die plaats vertelden, of erover hoorden vertellen, in termen die zo wreed, gruwelijk, afgrijselijk en walgelijk mogelijk waren. En deze woorden van zijn tijdgenoot Charles Haddon Spurgeon in één van zijn preken, zouden Mill geïnspireerd kunnen hebben om zijn uitspraken te doen:

In de hel bestaat er echt vuur, net zo echt als u een lichaam heeft --

een vuur dat precies lijkt op wat wij op aarde kennen, met één uitzondering: het zal u niet verteren, maar u alleen pijnigen. U heeft wel eens asbest zien liggen gloeien tussen de kolen, zonder dat het verteerd werd. Uw lichaam zal door God zo worden bewerkt dat het voor altijd zal branden, zonder te verteren. Uw zenuwen zullen bloot komen te liggen door de gloeiende vlammen, maar zij zullen nooit verdoofd worden voor de vlammeende toorn en de bijtende rook van de brandende zwavel zal in uw longen schroeien en u doen kokhalzen, zodat u om de genade van de dood zult schreeuwen, maar er zal nooit, nooit, nee nooit, een einde aan komen.

‘Eeuwige bewuste pijniging’ zijn de woorden die over het algemeen worden gebruikt om het standpunt over de aard en de duur van de toekomstige straf van de theologie der zogenoemde ‘orthodoxe kerk’ naar voren te brengen – pijniging als het gaat om de aard en eeuwigheid als het gaat om de duur. En als deze woorden de waarheid van God over de toekomstige straf tot uitdrukking zouden brengen, zijn ze heel geschikt om te dienen als een beknopte uitspraak, maar als dat niet het geval is, lasteren zij het karakter van God en moet men er afstand van doen.

Aangezien deze ‘pijniging’ verondersteld wordt plaats te vinden in een echte plaats die ‘hel’ genoemd wordt, zal iemand, die dit onderwerp bestudeert, geneigd zijn eerst dat woord te onderzoeken en als hij dat doet, ontdekt hij al snel dat het Hebreeuwse woord *sheol* en het Griekse woord *hades* opvallend verkeerd vertaald zijn om de opvatting dat een dergelijke plaats bestaat te ondersteunen. De manier waarop het Hebreeuwse woord *sheol* is behandeld door de Statenvertalers is daar een voorbeeld van. In het Oude Testament komt dit woord vijftien keer voor, waarvan het 32 maal met ‘graf’ is vertaald en 33 maal met ‘hel.’ Een dergelijke vertaling is zo arbitrair, inconsistent en tegenstrijdig dat niemand hoeft te aarzelen om de vertalers te beschuldigen dat zij zoveel mogelijk ‘hel’ in het Oude Testament hebben willen krijgen.

De vertalers van de *American Standard Version* (1901) hebben het probleem van deze vooringenomenheid onderkend en overal een transliteratie van het woord gebruikt, wat heel verstandig was omdat er geen duidelijk Engels equivalent voor bestaat. Door hun inspanningen verdween het woord ‘hel’ uit het Oude Testament. *Sheol* is de Hebreeuwse aanduiding voor ‘de toestand van de dood’ en die vertaling zou ik overal hebben gebruikt (zie *Seed & Bread* nummer 82: Wat betekent *Sheol*?). Maar sinds William Cullen Bryant het woord ‘thanatopsis’ (van *thanatos*, dood, plus *opsis*, kijk), met het oog op de dood, in de Engelse taal heeft geïntroduceerd, zou ik *thanatos* willen voorstellen, waarbij we os laten vallen en er het achtervoegsel dom voor

in de plaats zetten, zodat het *thanatdom* wordt, waarmee we een woord krijgen dat op correcte wijze de toestand van de dood tot uitdrukking brengt en dat gebruikt kan worden om zowel *sheol* als *hades* mee te vertalen.

Er zullen natuurlijk veel mensen zijn die volhouden dat de woorden 'eeuwige bewuste pijniging' de Bijbelse waarheid over de aard en de duur van de toekomstige straf beschrijven en uitdrukken en zij zullen ons willen wijzen op de woorden van Openbaring 14:9-11, waar ons wordt gezegd:

En een andere engel, een derde, volgde hen, zeggende met luider stem: Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, die zal ook drinken van de wijn van Gods gramschap, die ongemengd is toeberaid in de beker van zijn toorn; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel ten aanschouwen van de heilige engelen en van het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigheden, en zij hebben geen rust, dag en nacht, die het beest en zijn beeld aanbidden, en al wie het merkteken van zijn naam ontvangt.

Voor velen is dit gedeelte voldoende om vast te stellen dat de aard van de toekomstige straf pijniging met vuur en zwavel is en dat de duur ervan eeuwig is. Voor hen die echter altijd het principe in gedachten houden dat tot uitdrukking is gebracht in de woorden van Jezus Christus: 'Ziet dan toe, hoe gij hoort (Luc. 8:18), is er iets in dit gedeelte dat lijkt te roepen: 'Pas op! Denk na! Kijk uit!' en dat moeten we doen. De betekenis van dit gedeelte wordt gevonden in de woorden die ons zeggen dat deze pijniging met vuur en zwavel plaatsvindt 'ten aanschouwen van de heilige engelen en van het Lam' (Openb. 14:10).

De *King James Version* heeft 'in aanwezigheid van het Lam', maar het Griekse woord dat hier tweemaal voorkomt is geen *parousia* of *pareimi*, maar *enopion*, dat 'in het zicht van' of 'ten aanschouwen van' betekent. Daarom zullen de mensen die lijden dat niet doen in het zicht van de Here Jezus, tenzij Hij Zijn dagen en nachten doorbrengt in deze veronderstelde plaats van marteling. Hiermee wordt aangetoond dat het hoogst wenselijk is een beter begrip van dit gedeelte te krijgen en dat de betekenis van het woord dat met 'pijniging' is vertaald zorgvuldig moet worden nagegaan.

'Geloof u in de hel?' Deze botte vraag is me op talloze gelegenheden gesteld en meestal op een toon die alleen een 'ja' of een 'nee' toestaat. Op deze vragen heb ik gewoonlijk geantwoord: 'Als u alleen 'ja' of 'nee' wilt horen, moet ik weten wat u onder het woord 'hel' verstaat, welk idee of opvatting u in gedachten heeft als u dit woord gebruikt. Als u aan een

plaats denkt van het soort dat naar voren is gebracht door Spurgeon, Calvijn, Rutherford of Edwards, is mijn antwoord zonder meer NEE.'

Sta eens stil bij deze beschrijving van de 'hel' door Jonathan Edwards:

De jammerklachten van de zondaren in de hel zullen de heiligen in de hemel geen verdriet berokkenen, maar juist reden zijn voor vreugde. Hoewel zij u horen kermen en zuchten en tandenknarsen, zullen deze dingen hen er niet toe bewegen om medelijden met u te hebben. Nadat uw vrome ouders miljoenen jaren, of eeuwen, lang uw pijniging hebben gezien, dag en nacht, zullen ze nog geen zweem van medelijden met u hebben. Zij zullen God prijzen omdat Zijn gerechtigheid in eeuwigheid blijkt uit uw ellende. De pijnigingen van de hel zullen onvoorstelbaar veel groter zijn dan in een brandende oven, een steenoven of een gloeiende hoogoven.

Een andere lugubere beschrijving van de hel vinden we in de geschriften van de grote Schotse theoloog Samuel Rutherford:

Veronderstel dat we samen, met onze eigen ogen, gedurende twintig of dertig jaar een grote oven vol vuur zouden zien, die zo groot is als de hele aarde en dat we daarin Kaïn tezamen met alle verdoemden als gloeiende hoopjes vuur zien en dat zij gekookt worden en van pijn op en neer springen in de kerker van eeuwig brandende zwavel – en de zwarte en vreselijke duivels die hen met lange en scherpgetande karwatsen van schorpioenen geselen en als we onze burens zouden zien – ja zelfs onze geliefde kinderen – die zwemmen en onder gaan in die zwarte zee en het schreeuwen en krijsen horen van onze jonge kinderen – als we dat zouden zien, zouden we de majesteit van God nooit durven lasteren.

We zien dus dat een eeuw of meer geleden goede Christelijke mensen een aantal zeer grove en wrede opvattingen hebben verkondigd over de aard en de duur van de toekomstige straf. Zij spraken over de hel alsof ze er zelf waren geweest en weer waren teruggekeerd om verslag uit te brengen over de geografie, het klimaat, de gemiddelde temperatuur en belangrijke statistieken. Deze walgelijke en lugubere opvattingen over de straf werden ontwikkeld in een tijd waarin de predikers van het evangelie ten onrechte dachten dat het hun belangrijkste taak was om door middel van hun boodschap 'de vreze des Heren in de harten van de mensen te slaan.' De 'hete-evangelie' predikers gingen tot het uiterste in het volgen van hun overtuiging en de waarheid is nooit tot hen doorgedrongen dat het de goedheid van God is die mensen tot boetvaardigheid leidt (Rom. 2:4). Kleurrijke boodschappen over de aard van de pijnigingen die men zou moeten ondergaan in de hel waren een essentieel artikel in de handelswaar van elke evangelist en

opwekkingsprediker. Het is maar goed dat dergelijke ideeën geen plaats meer hebben in de meeste evangelisatieactiviteiten in onze tijd. Toch moeten we ons afvragen welke waarheid er is gekomen in de plaats van deze verkeerde opvattingen.

Er is geen bewijs voor dat de huidige generatie voorgangers, leraren en evangelisten een accurate kennis bezitten over de toekomstige straf. Een paar algemene opmerkingen, enkele leerstellige uitspraken, tezamen met een paar teksten die uit hun verband zijn gehaald, schijnen de kennis van hen die beweren herauten van Gods waarheid te zijn hierover wel uit te putten. Zij blijken in wezen net zo weinig kennis over de toekomstige straf te hebben als mensen van de wereld die nooit een Bijbel openslaan. Soms waarschuwen ze voor het 'eindigen in de hel' en spreken ze over 'zondaren op weg naar de hel' en wijzen zij op 'de verdoemden en vervloekten' maar zij gaan zelden verder dan dergelijke algemene uitspraken. Er schuilt geen waarheid in zulke frasen.

Iemand die ervoor pleit om het onderwerp van de toekomstige straf te heroverwegen, wordt onmiddellijk veroordeeld als hij dat doet. Het kerklid dat zijn voorganger om duidelijk onderwijs hierover vraagt, laadt de verdenking van ketterij op zich.

Alles wat men ooit te weten kan komen over de toekomstige straf, moet uit het Woord van God komen. Er zijn geen andere informatiebronnen. De Bijbel moet zorgvuldig worden onderzocht, vanaf Genesis tot en met Openbaring, elk gedeelte dat te maken zou kunnen hebben met dit onderwerp moet worden opgemerkt en als deze gedeelten dan worden bestudeerd om te ontdekken welk licht zij op dit onderwerp kunnen werpen, weten we wat Gods Woord hierover te zeggen heeft. Alle teksten moeten worden bestudeerd in het licht van de context en de woorden die zijn gebruikt moeten worden beschouwd tegen hun historische en grammaticale achtergrond. Alle uitleg moet rechtvaardig zijn. Dat is de enige manier waarop we de waarheid van God kunnen ontdekken.

Voor de mensen die de waarheid liefhebben is, net als in de dagen van Ezra, de tijd aangebroken om HET BOEK TE OPENEN (Neh. 8:5).